

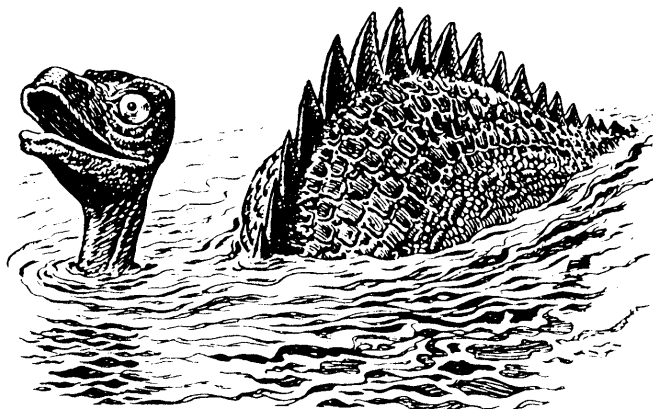
MYSTERIER

FÖRKLARADE

Vi återger här några sidor ur Sven Ove Hanssons nyutkomna bok Förklarade mysterier (Tidens förlag). I huvuddelen av boken finns på varje högersida ett mysterium. När man vänder på bladet får man en förklaring till detta mysterium. Vi återger två av bokens mysterier och deras förklaringar.

Boken tar i övrigt bl a upp ufon, von Dänikens teorier, kreationism, eldgång och andra fakirprov, levitation, astrologi och andra spådomar, tanke läsning, fjärrsyn, spiritism och kvacksalveri.

Stora sjödjuret

Den 13 september 1959 befann sig Tex Geddes och James Gavin på fisketur utanför ön Soay vid Skottlands västkust. Plötsligt fick de syn på en egendomlig varelse. Tex Geddes beskrev den så här:

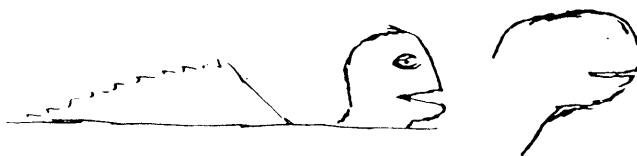
”Huvudet var definitivt ett reptilhuvud, tre kvarts meter högt med stora utstående ögon. Det fanns ingen synlig näsa, men ett stort rött gap till mun, som verkade dela huvudet i hälften och föreföll ha väl avskilda läppar. Varelsens rygg höjde sig brant till sin högsta punkt cirka en meter över vattnet, och sluttade nedåt mot bakändan. Jag tror vi såg 2,5 till 3 meter av ryggen vid vattenlinjen.

Vi stod som förstenade och såg hur den kom allt närmare. Snart simmade den parallellt med jollen knappt tjugo meter från oss. Den verkade inte bry sig om oss, trots att den hela tiden vände huvudet från sida till sida som om den inspekterade omgivningen.

Sett i profil verkade huvudet ganska trubbigt och mycket mörkare än resten av kroppen, som verkade fjällig. Högst upp var ryggen täckt av en väldig sågtandad kam...

Jag är övertygad om att det inte kan vara något annat än sysslingen till något förhistoriskt monster.”

Bilden överst på sidan gjordes av en tecknare efter Tex Geddes beskrivning. Nedan till vänster finns Tex Geddes egen teckning och till höger en teckning av James Gavin.

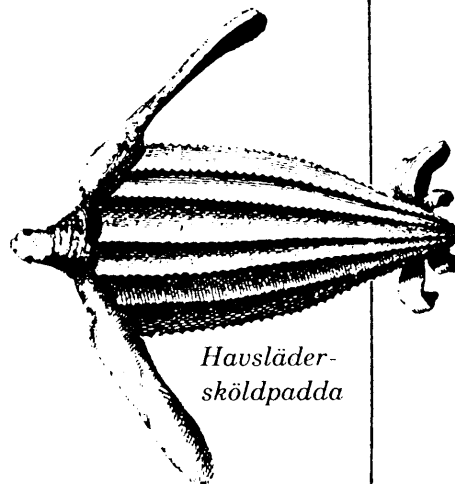
Vad de av allt att döma såg var en havslädersköldpadda. Man skulle kunna tro att alla människor känner igen en sköldpadda, men en simmande havslädersköldpadda kan vara svår att identifiera. En fiskare som såg och identifierade en havslädersköldpadda gjorde följande teckning av den:

Havslädersköldpaddan kan bli två meter lång och väga 500 till 600 kg. Det är emellertid mycket svårt att uppskatta storleken på föremål till havs. Om man väl fått för sig att ett föremål är större än det är, inrättar man sig lätt efter detta och överskattar då också avståndet. När sköldpaddan simmar kan man också lätt få för sig att djurkroppen fortsätter bakåt under vattnet.

Det finns också andra djur som har gett upphov till berättelser om sjödjur, bl a brugden, en haj som kan bli 10 meter lång och som ofta ligger och driver vid vatténytan. Rapporter om mycket långa havsodjur kan ha sitt ursprung i att t ex sköldpaddor, delfiner eller stora fiskar simmat i rad efter varandra, och blivit tolkade som olika delar av samma långa kropp.

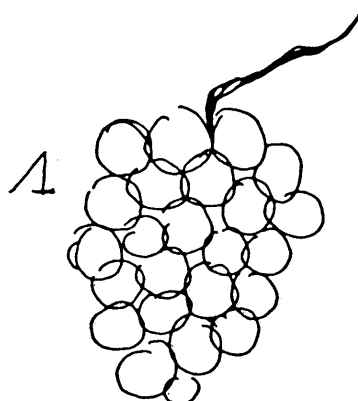
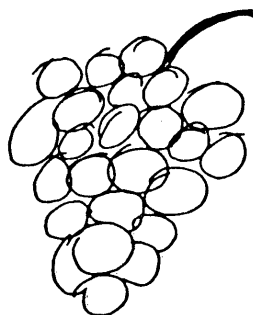
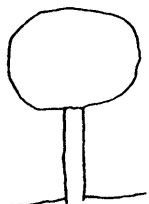
Sägnerna om det stora sjödjuret handlade ursprungligen om en havsorm. När fossilen efter utdöda jätteödlor blev mera allmänt kända, började man att föreställa sig sjödjuret som en stor ödla. På 1900-talet har rapporter om sjödjur blivit allt sällsyntare. Det beror bl a på att segelfartygen har ersatts av mera lättnavigerade motorbåtar, som gör det lättare att ta sig fram och titta närmare på misstänkta sjödjur.

Havslädersköldpadda

MYSTERIER

Uri Geller som tankeläsare

En av de människor som säger sig ha ett sjätte sinne är Uri Geller. Under sina framträdanden har han ofta bett olika personer att rita något, och att hålla papperet så att Geller inte kunnat se det. När de ritat färdigt har Geller gjort en teckning som i de flesta fall varit mycket lik. De båda bilderna till vänster visar "målbilder" vid sådana tillfällen. Bilderna till höger har Geller ritat. Han säger sig ha uppfattat dem genom telepati (tankeläsning).

Ibland har Geller vänt på rollerna och bett åskådaren att försöka telepatiskt uppfatta en teckning som Geller gör, och rita av den. Till åskådarens omåttliga förvåning brukar även detta fungera väl.

FÖRKLARADE

Geller har ofta utfört detta trick genom "pennläsning" (pencil reading). De flesta människor tror att man måste se det papper de ritar på för att uppfatta vad de ritar, men med litet träning kan man också få en ganska god uppfattning genom att följa pennans och armbågens rörelser.

Psykologen Richard Kammann lyckades vid ett tillfälle "lura" Geller genom att röra pennan över papperet och samtidigt skrapa med fingret på papperet. Geller ritade den figur som Kammann hade ritat i luften med pennans synliga ända, inte den figur som han hade ritat på papperet.

Det finns många andra metoder att rita av en teckning som man inte får se. Många trollkonstnärer har använt preparerade skrivunderlägg för ändamålet. De medverkande i publiken behåller sina teckningar, men får lämna ifrån sig skrivunderläggen som innehåller kopior av teckningarna.

I ett vanligt vardagsrum finns ofta speglade ytor som kan användas av en fjärrskådare som vänder ryggen åt den som gör en teckning. TV-skärmar, bokpärmar, bordsskivor, solglasögon och vaser är exempel på användbara speglar.

Vid pennläsning kan också hörselsinnet komma till god användning. Det är t ex ingen större konst att höra skillnaden mellan en cirkel, en triangel och en kvadrat som ritas med blyertspenna. Man kan också lätt lära sig att skilja mellan de fem udda siffrorna på detta sätt.

En del fjärrskådare arbetar med ett litet skrivstift (nail-writer) fäst vid tumnageln. När åskådaren gjort sin teckning, för fjärrskådaren pennan över ett papper och ser ut att teckna, men lämnar papperet tomt. Han lägger pennan ifrån sig, och får därefter se åskådarens teckning. Snabbt gör han en skiss med tumstiftet innan han lämnar sitt papper ifrån sig.

Geller använder bl a denna metod då han vänder på rollerna och låter en åskådare vara tankeläsare. Åskådaren är övertygad om att Geller gör sin teckning först, men i själva verket gör han den, snabbt och omärkligt, först sedan han fått se åskådarens teckning.

Teckning:
Stieg Larsson